

Πανελλαδική Εργατική Συνάντηση

Συνέντευξη με τον Τάσο Αναστασιάδη συντονιστή της ΕΠΑΣΣ

Τι στόχο έχει η Πανελλαδική Εργατική Συνάντηση;

Οι αγώνες όλου του προηγούμενου διαστήματος και οι εμπειρίες από τη σύγκρουση με την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, οι μεγάλες πανεργατικές, έχουν δείξει ότι σε κάθε χώρο δουλειάς, είτε είναι μικρός είτε μεγάλος, έχει αρχίσει να διαμορφώνεται ένα κομμάτι εργαζομένων το οποίο είναι αποφασισμένο να δώσει τις μάχες.

Παντού ξεπηδάνε άνθρωποι, ομάδες, συλλογικότητες που κινούνται στις επιλογές της κυβέρνησης και των αφεντικών. Η Συνάντηση στις 24 του Οκτώβρη προσπαθούμε να είναι το σημείο όπου όλα αυτά τα δίκτυα που φτιάχνονται από τα κάτω, αλλά και μεμονωμένοι αγωνιστές που βρίσκονται στους χώρους θα συναντηθούν, θα συζητήσουν για την προοπτική που βάζουμε, για να συντονίσουν τις δράσεις τους και να μπορέσουν οι αγώνες να είναι πιο αποτελεσματικοί το επόμενο διάστημα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η Συνάντηση που οργανώνουμε έχει τη στήριξη πολλών τέτοιων δικτύων όπως είναι οι Financial Crimes στα ΜΜΕ, το Νυστέρι στα νοσοκομεία, η Σκουπιδιάρα στους Δήμους, οι Εργαζόμενοι σε Κίνηση στις συγκοινωνίες.

Από πολλούς χώρους έρχεται το ερώτημα πώς μπορεί να προχωρήσει το εργατικό κίνημα όταν έχει συνδικαλιστικές ηγεσίες σαν τον Παναγόπουλο που δεν θέλει να βγει απεργία. Αυτό θα γίνει μόνο αν είναι οργανωμένο με τον καλύτερο δυνατό τρόπο μέσα στους χώρους δουλειάς και από τα κάτω για να επιβάλει την κλιμάκωση των απεργιών.

Ποια μέτωπα άνοιξαν το προηγούμενο διάστημα, πώς συμμετείχε η Επιτροπή Αλληλεγγύης;

Αυτές τις μέρες συμπληρώνεται ένας χρόνος από τη συγκρότηση της Επιτροπής Αλληλεγγύης και ήταν ένας από τους πλουσιότερους χρόνους που είχε το εργατικό κίνημα στην ιστορία του. Οι επιθέσεις από τη μεριά της άρχουσας τάξης άγγιξαν όλο το φάσμα. Είτε μιλάμε για μισθούς, είτε για απολύσεις, την προηγούμενη χρονιά είχαμε τεράστιες μάχες. Δεν είναι μόνο οι πανεργατικές που όλοι πάνω κάτω συμμετείχαμε με αποκορύφωμα την 5η του Μάη, αλλά και οι επιμέρους μάχες μέσα σε χώρους δουλειάς.

Η Επιτροπή Αλληλεγγύης προσπάθησε να ενισχύσει τις μάχες αυτές. Ξέραμε από την αρχή ότι οι διάφοροι επιμέρους χώροι θα χρειαστούν αλληλεγγύη. Το είδαμε τις πρώτες μέρες του ΠΑΣΟΚ με την καμπάνια για τους λμνεργάτες που η κυβέρνηση ήθελε να τους απομονώσει. Η Επιτροπή έβγαλε αφίσσα και προκήρυξη, γίνανε δύο διαδηλώσεις στον Πειραιά με την βοήθεια και της Επιτροπής, πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις στους εργατικούς χώρους, βγήκαν ψηφίσματα και μαζεύτηκαν υπογραφές. Αντίστοιχα όταν βγήκαν τα stage έγιναν το ίδιο. Ήταν δύσκολη προσπάθεια. Ήταν εξορμησίες με ειδικό τετρασέλιδο σε δεκάδες εργατικούς χώρους για να ανοίξει η συζήτηση γιατί έπρεπε να στηρίξουμε τους εργαζόμενους στα stage. Τότε διάφοροι λέγανε ότι τα stage ήταν ρουφατιά, τώρα φαίνεται πόσο δίκιο είχαμε όταν επιμένανε ότι οι

απολύσεις των stage ήταν μόνο η αρχή μιας γενικής επίθεσης σε όλους τους εργαζόμενους.

Στη συνέχεια ήταν η καμπάνια για την ΕΛΙΤ. Κάναμε προσπάθεια να στηρίξουμε την κατάληψη που ξεκίνησαν οι εργαζόμενοι, βγάλαμε αφίσσα και προκήρυξη, κάναμε εκδηλώσεις συμπαράστασης σε χώρους δουλειάς και γειτονιές. Αντίστοιχη ήταν η καμπάνια για τα Άλεξ Πακ. Η συμπαράσταση που οργανώσαμε τώρα ενάντια στις απολύσεις στον ΔΟΛ και τα άλλα ΜΜΕ δεν έπρεσε από τον ουρανό, είναι συνέχεια μιας προσπάθειας μακρόχρονης.

Το καλοκαίρι όταν πρωτοάνοιξε η συζήτηση για το ξεπούλημα των δημοσίων συγκοινωνιών βρεθήκαμε διπλά στους εργαζόμενους του ΜΕΤΡΟ ενάντια στις απολύσεις και του ΟΣΕ ενάντια στην ιδιωτικοποίηση μια μάχη που τώρα κλιμακώνεται. Είναι ολοφάνερη η ανάγκη για συντονισμό από τα κάτω και για άπλωμα του αγώνα και στις άλλες ΔΕΚΟ. Αυτή την ανάγκη προσπαθούμε να καλύψουμε.

Αυτές ήταν κάποιες από τις μάχες που δώσαμε. Κεντρική προσπάθεια σε όλη αυτή την περίοδο ήταν να βοηθήσουμε όλους αυτούς τους αγώνες των εργαζόμενων να βγουν προς τα έξω. Να έρθουν σε επαφή με άλλους εργαζόμενους, να καταλάβουν ότι ο κόσμος τους στηρίζει με προοπτική να έχουμε νίκες. Η κυβέρνηση προσπαθεί να κατακερματίσει τις εργατικές αντιστάσεις και έχει πλάτες από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Εμείς παλεύουμε για να μη μείνει κανένας αγώνας μόνος του.

Πώς κινείται η Επιτροπή, με ποια πολιτικά αίτηματα;

Οι καμπάνιες που οργανώνουμε δεν έχουν να κάνουν μόνο με την αλληλεγγύη ανάμεσα στους εργαζόμενους χωρίς προφανώς να υποτιμούμε την σημασία της. Όλη αυτή η προσπάθεια έχει να κάνει με την συνολική αντίληψη που έχει η Επιτροπή, με ένα γενικότερο πρόγραμμα εργατικής διεξόδου από την κρίση. Λέμε ότι ο μόνος τρόπος για να υπερασπίσουμε τις δουλειές μας και τους μισθούς μας είναι να επιβάλλουμε τη διαγραφή του χρέους. Βάζουμε αυτό το αίτημα μέσα στα σωματεία. Δεν είναι τυχαίο ότι η Επιτροπή Αλληλεγγύης οργάνωσε μέσα στο καλοκαίρι εκδηλώσεις με αυτό το θέμα σε δεκάδες χώρους από το Σκαρμαγιάκι μέχρι την ΕΡΤ και διάφορους Δήμους.

Μαζί με αυτό πάει και η κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο. Για αυτό βρεθήκαμε στο πλευρό των εργαζόμενων στο Ταχυδρομικό Ταμειευτήριο στην προσπάθεια της κυβέρνησης και του Σάλλα να το ξεπουλήσουν. Απαιτούμε να υπάρξει απαγόρευση των απολύσεων. Όταν όλοι λένε ότι η ανεργία θα φτάσει το ένα εκατομμύριο και τα επίσημα στοιχεία δίνουν ότι η ανεργία είναι 13% με 14% με την πραγματική ανεργία να τρέχει πάνω από το 20% τότε πρέπει να μπει ως κεντρικό αίτημα να απαγορευτούν οι απολύσεις με νόμο. Τώρα που οι εργαζόμενοι στο ΔΟΛ δίνουν τη μάχη ενάντια στις απολύσεις, τώρα που οι εργαζόμενοι στις δημόσιες συγκοινωνίες και πιο συγκεκριμένα στον ΟΣΕ παλεύουν να μην περάσουν οι χιλιάδες απολύσεις, όπως και αν τις βαφτίζουν. Με ένα τέτοιο πλαίσιο αιτημάτων, με ένα τέτοιο εργατικό πρόγραμμα, μπορεί το εργατικό κίνημα να είναι πιο δυνατό και πιο εξοπλισμένο απέναντι στις επιθέσεις της εργοδοσίας και της κυβέρνησης.

Στο ΜΕΤΡΟ εδώ και μήνες δίνουμε αγώνες. Για τους απολυμένους συναδέλφους μας. Που μας περικόσανε τον μισθό χωρίς να είμαστε ΔΕΚΟ. Για την συλλογική σύμβαση, γιατί είμαστε χωρίς οργανόγραμμα και χωρίς μισθολόγιο. Και ξέρουμε πως στο βάθος είναι το ξεπούλημα του ΜΕΤΡΟ στους ιδιώτες, όπως θέλουν να κάνουν τώρα με τον ΟΣΕ.

Το 90% του κόσμου στο ΜΕΤΡΟ παλεύει. Κάναμε μέσα στο καλοκαίρι τρεις μέρες απεργία και τα δικαστήρια την βγάλανε παράνομη. Η διοίκηση εκβίαζε ότι όποιος απεργήσει θα απολυθεί, όμως ο κόσμος έχει βγει στα κάγκελα με αυτά που κάνουνε.

Το κακό είναι ότι οι μισοί σχεδόν από τους εκλεγμένους συνδικαλιστές συμπόταραν αυτούς τους αγώνες. Πιστεύω ότι συνδικαλιστές που σήμερα στηρίζουν το μνημόνιο πρέπει να παραιτηθούν. Μόνο κακό μπορούν να κάνουν και τίποτε καλό.

Οι ίδιοι συνδικαλιστές προσπάθησαν να ριξουν το προεδρείο με πραξικόπημα αλλά δεν τους πέρασε γιατί μαζεύτηκαν εκατοντάδες εργαζόμενοι στο ΔΣ.

Η Επιτροπή Αλληλεγγύης από την πρώτη μέρα στηρίζει τους αγώνες μας και ήταν στο πλευρό μας. Στις 24 του Οκτώβρη στο Θέατρο Διάνα, θα είμαι όχι μόνο ενώ αλλά και δεκάδες εργαζόμενοι από το ΜΕΤΡΟ για να γνωρίσουμε και να συζητήσουμε με άλλους εργαζόμενους από άλλους κλάδους που και αυτοί δίνουν τους δικούς τους αγώνες.

Γιατί όπως έλεγε η μητέρα μου «η καμιάλα αν δεν γονατίσει, δεν μπορείς να την φορτώσεις». Και εμείς δεν γονατίζουμε.

Αντώνης Σταματόπουλος

Πρόεδρος Εργαζομένων ΜΕΤΡΟ

Οι επιθέσεις της κυβέρνησης και το Μνημόνιο έχουν ανοίξει όλα τα εργασιακά θέματα (μισθοί, συντάξεις κτλ), αλλά βάζουν να κάνουν τεράστιες αλλαγές και στο σχολείο. Στόχος τους είναι η ιδιωτικοποίηση, όπως πάει να γίνει ήδη στα Αθλητικά και Μουσικά Σχολεία στα οποία δεν υπάρχουν εκπαιδευτικοί.

Χρειάζεται να οργανώσουμε τις μάχες από τα κάτω. Να ξεπεράσουμε τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Οι γραφειοκράτες είτε δεν βγάλουν απεργίες είτε όταν βγαίνουν δεν κάνουν τίποτα για να τις οργανώσουν για να έχουν να λένε μετά ότι ο κόσμος δεν συμμετείχε, δεν «τραβάνε» οι απεργίες.

Η Πανελλαδική Εργατική Συνάντηση είναι ευκαιρία να συναντηθούν συνδικαλιστές και εργαζόμενοι για να συζητήσουμε την οργάνωση των αγώνων. Σίγουρα είναι σωστό ότι πρέπει να πείσουμε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ να καλέσουν Πανεργατική Απεργία.

Μαργαρίτα Παπαμηνά,

2ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Κυδωνίας Χαλκίδας

Η απόλυση μου από τα Άλεξ Πακ έγινε την πρώτη Απριλίου, Μεγάλη Πέμπτη. Ο πραγματικός λόγος ήταν η συνδικαλιστική μου δράση. Από την πρώτη στιγμή που πήγα το 2007 ενμύερνα τους συναδέλφους, απευθύνθηκα στην Επιθεώρηση Εργασίας γιατί η εταιρία ήθελε όλοι να τα κάνουμε όλα και για το επίδομα αδείας. Επίσης, συμμετείχα στις απεργίες. Την επόμενη εργάσιμη από την απόλυση ήρθαν στο χώρο δουλειάς μου συμπαράστατες από το Σωματείο Εμποροϋπαλλήλων, από το ΠΑΜΕ και από την Επιτροπή Αλληλεγγύης. Εγώ ζήτησα να μπω και

να εργαστώ κανονικά, δεν είχα υπογράψει το χαρτί της απόλυσης.

Την επόμενη εβδομάδα η Επιτροπή Αλληλεγγύης οργάνωσε picket πορείες έξω από το κεντρικό κατάστημα στη Μαραθώνος και στα καταστήματα του Ταύρου και του Περιστερίου. Μαζεύτηκαν υπογραφές στήριξης, ενώ βγήκαν και ψηφίσματα συμπαράστασης από σωματεία.

Η Επιτροπή Αλληλεγγύης στηρίζει και τη νομική διεκδίκηση για να πάρω πίσω τη δουλειά μου αφού η απόλυση ήταν παράνομη. Ενεργηποίησε σωματεία για να στηρίξουν και αυτά.

Η δεύτερη Πανελλαδική Συνάντηση που διοργανώνει η Επιτροπή Αλληλεγγύης είναι μια ευκαιρία να φέρουμε σε επαφή με την οργανωμένη δράση ανθρώπους που μέχρι τώρα δεν συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις. Προωθώντας τη συμμετοχή σε αυτήν θα τους δώσουμε την ευκαιρία να μάθουν πως μέσα στην πορεία των μαζικών αγώνων αποκτούν οι ίδιοι την ικανότητα να αναλάβουν μεγάλο μέρος της αλλαγής λειτουργίας της κοινωνίας.

Δέσποινα Σόγκα,

απολυμένη συνδικαλίστρια από τα Άλεξ Πακ

Από την 1η Πανελλαδική Συνάντηση στις 25/10/2009, πέρασε μια χρονιά χωρίς προηγούμενο με την γενικευμένη ισοπεδωτική επίθεση που οργάνωσε η νέα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σε συντονισμό με ΕΕ, ΕΚΤ, ΔΝΤ ενάντια σ' όλες τις κατακτήσεις των εργαζόμενων και το κοινωνικό κράτος, με πρωτοφανή έκρηξη της ανεργίας και της φτώχειας.

Από την άλλη είχαμε τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις με πίεση από τα κάτω, για την ανατροπή των πολιτικών της λιτότητας και του Μνημονίου, για να πληρώσουν την κρίση οι τράπεζες, η εργοδοσία και οι κερδοσκόποι που τη δημιούργησαν κι όχι οι εργαζόμενοι, με αποκορύφωμα την πρωτοφανή πανεργατική-συλλαλητήριο στις 5 Μάη που συγκλόνισε παγκόσμια, σε παγκόσμια πρωτοπορία ενάντια στη γενικευμένη επίθεση του Κεφαλαίου στην εργατική τάξη με αφορμή την κρίση. Η αναγκαιότητα της Επιτροπής επιβεβαιώθηκε με τον πιο δραματικό τρόπο από τα ίδια τα γεγονότα.

Όλοι μαζί στην Πανελλαδική Συνάντηση στις 24/10, να ανταλλάξουμε και να συζητήσουμε τις εμ-

πειρίες μας από τις μάχες που δώσαμε και συνεχίζουμε, να καταθέσουμε τις προτάσεις μας και να αποφασίσουμε όπου συμφωνούμε, να χτίσουμε με την Επιτροπή τον συντονισμό, τη πληροφόρηση, τη δικτύωση και την αλληλεγγύη μας. Να ξεπεράσουμε την ανεπάρκεια κι αντιδραστικότητα της επίσημης γραφειοκρατικής συνδικαλιστικής ηγεσίας αλλά και την οποία διαπισπτική κι αδιέξοδη στάση, μπροστά στην ανάγκη να χτιστούν οι αγώνες κι η ενότητα από τα κάτω, στους χώρους δουλειάς, τη μόνη χειροπιαστή και δοκιμασμένη αγωνιστική στάση.

Να ορθώσουμε τείχος συνδικαλιστικής αλληλεγγύης απέναντι στην αποθρασυμένη εργοδοσία υπερασπίζοντας τις θέσεις εργασίας, τις συλλογικές συμβάσεις και τις αμοιβές. Με αναγκία πια στόχευση να στείλουμε και την κυβέρνηση του ΓΑΠ και τις πολιτικές της εκεί που πήγε και του Κωστόκη, μαζί με το Μνημόνιο, την τρέικα και τα συμφέροντα που πιστά το προωθούν και το στηρίζουν. Για να προωθήσουμε αγωνιστικά τα συμφέροντα των εργαζόμενων και τις αντίστοιχες κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές λύσεις στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς, αντιστρέφοντας έτσι δραματικά τις συνέπειες της κρίσης σε μια προοπτική ενός δικαιότερου και περιβαλλοντικά βιώσιμου κόσμου.

Βασίλης Σιλαϊδής,

μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων ΙΝΤΡΑΚΟΜ

Η κατάληψη στην ΕΛΙΤΕ ξεκίνησε μία με δύο εβδομάδες μετά που καθυστέρησαν να μας πληρώσουν και επειδή αυτά που μας έλεγαν δεν μας κλυτπιαν. Αποφασίσαμε να προχωρήσουμε στην κατάληψη για να τους πείσουμε να μας δώσουν τα δεδουλευμένα γιατί η κατάσταση ήταν πολύ δύσκολη.

Η βοήθεια από την Επιτροπή Αλληλεγγύης και την Εργατική Αλληλεγγύη ήταν πολύ σημαντική. Και ηθικά γιατί καταλαβαίναμε ότι δεν ήμασταν μόνοι μας, ότι μας στηρίζει ο κόσμος και πρακτικά. Βοήθησε να κρατηθεί ο αγώνας παραπάνω. Όσο περισσότεροι ήμασταν τόσο καλύτερα νιώθαμε, πιο δυνατόι να συνεχίσουμε.

Το μεγάλο λάθος που κάναμε ήταν να σταματήσουμε την κατάληψη. Αν την συνεχίζαμε θα υπήρχε μεγαλύτερη πίεση στο Υπουργείο Εργασίας και στο αφεντικό να συνεχίσαιε τη παραγωγή. Από τη στιγμή

Συνδικαλιστής από την Ανδαλουσία

Στις 29 Σεπτέμβρη, ημέρα πανευρωπαϊκής δράσης ενάντια στη λιτότητα και τις επιθέσεις των κυβερνήσεων, η Ισπανία γνώρισε τη μεγαλύτερη Γενική Απεργία εδώ και οχτώ χρόνια. Στις 24 Οκτώβρη θα έχουμε την ευκαιρία να μάθουμε για την οργάνωση της απεργίας και για τη συνέχεια που βάζει το εργατικό κίνημα στην Ισπανία από τον Miguel Sanz Alcantana, συνδικαλιστή από την Ένωση Εργατών Ανδαλουσίας, ο οποίος θα βρεθεί στην Αθήνα για να συμμετέχει στην εκδήλωση της Επιτροπής Αλληλεγγύης.

που σταματήσαμε, αυτοί έπαιψαν να φοβούνται. Περρίμεναν ότι σιγά σιγά κάποιος θα κουραζόταν, κάποιος θα έφευγε να βρει άλλη δουλειά. Έπρεπε να συνεχίζαμε.

Εγώ θα συμμετέχω στην Πανεργατική Συνάντηση που θα γίνει στις 24 του Οκτώβρη για να συζητήσουμε τη συνέχεια.

Ντάνιελ Κουρκουντέλ,

πρώην εργαζόμενος στο εργοστάσιο της ELITE

Στο σταθμό που εργάζομαι κατά βάση, στην Νέα Πέραμο, τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα, με τρομερές ελλείψεις. Δεν έχουμε καν τηλέφωνο. Με τον προϊστάμενο επικοινωνώ με το κινητό. Το 90% από τις βάρδιες μου είμαι μόνος, αναγκαστικά κάνω τη δουλειά δύο ανθρώπων παρόλο που είναι τεράστιος σταθμός. Το ίδιο συμβαίνει σε όλους τους άλλους σταθμούς τουλάχιστον σε αυτή τη γραμμή που την ξέρω.

Προφανώς, δεν είμαι σύμφωνος με τα νέα μέτρα. Είναι στην πραγματικότητα το σχέδιο του Χατζηδάκη και ακόμα χειρότερα. Δεν καταλαβαίνω γιατί χρειάζεται να ιδιωτικοποιηθεί η εταιρία για να λειτουργήσει καλύτερα. Ας βάλουν τα χρήματα και θα δουλέψει μια χαρά. Αυτό είναι το πρόβλημα.

Ο κόσμος στη δουλειά, άσχετα από την παράταξη που ανήκει, βλέπει θετικά την κίνηση της Επιτροπής Αλληλεγγύης να βγει να στηρίζει τους εργαζόμενους. Θα είμαστε στην Συνάντηση, να ακουστούν απόψεις, να υπάρχει αντιπαράθεση αν χρειαστεί, αλλά αίγουρα θα βγει μια κατεύθυνση, να συνεχίσουμε με αγώνες.

Τάσος Κουτσούκος,

σωματείο εργαζόμενων στον Προαστιακό (ΠΟΣ)

Τέτονος πρωτοβουλίες χρειάζονται και είναι ση-

μαντικές για να κερδίζουν οι αγώνες. Βοηθούν να ξεσκαπάζεται η λάσπη και η συκοφαντία που ρίχνουν τα ΜΜΕ σε συνδικαλιστές και εργαζόμενους που δίνουν αγώνες και απεργούν.

Αυτή τη στιγμή η ΕΥΑΘ έχει πάρει σειρά για να ιδιωτικοποιηθεί μετά τον ΟΣΕ. Εμείς θεωρούμε ότι το νερό είναι κοινωνικό αγαθό και θα απευθυνθούμε σε ολόκληρη την κοινωνία για να αποτρέψουμε την όποια προσπάθεια κάνει η κυβέρνηση.

Οι εργαζόμενοι που δέχονται επιθέσεις στους μισθούς, στα δικαιώματα τους, που ιδιωτικοποιούνται οι χώροι τους είναι αυτοί που μπορούν να συμμετέχουν σε ένα κίνημα συμπαράστασης, για να σπάσει η απομόνωση που προσπαθούν να επιβάλλουν στους ξεχωριστούς αγώνες. Πρωτοβουλίες όπως η Επιτροπή Αλληλεγγύης βοηθούν σε αυτή την προσπάθεια.

Ζώης Πολυζαΐδης,

μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων ΕΥΑΘ

Πριν από δύο χρόνια με δυνατό αγώνα είχαμε καταφέρει να αποτρέψουμε το νομοσχέδιο του Αβραμόπουλου και να κερδίσουμε αυξήσεις και προσλήψεις για τους γιατρούς. Το νομοσχέδιο της Ξενογιαννακοπούλου και το Μνημόνιο έχουν έρθει για να πάρουν όλες αυτές τις κατακτήσεις πίσω.

Η ΟΕΝΓΕ οργάνωσε μια πενήνθημερη απεργία αρχές καλοκαιριού ενάντια στο νομοσχέδιο στην οποία συμμετείχαμε πανελλαδικά από όλες τις ενώσεις. Επίσης, οργάνωσε επισιτήσεις εργασίας που ήταν πετυχημένες αφού κατορθώσαμε να πληρωθούμε τα δεδουλευμένα παρόλο που η κυβέρνηση έλεγε ότι θα μας κόψει τα χρήματα των εφημερίων.

Δεν φτάνει αυτό όμως, χρειάζεται να συνεχίσουμε. Η απεργία στις 29 του Σεπτεμβρη ήταν καλή, αλλά χρειάζεται απεργιακή κλιμάκωση. Η Πανεργατική Πανελλαδική Συνάντηση θα βοηθήσει σε αυτό. Χρειάζεται κινητοποίηση σε όλους τους χώρους από τα κάτω. Από τη Θεσσαλονίκη ετοιμαζόμαστε να συμμετέχουμε αρκετά άτομα.

Άρης Ζαφείρης,

νοσοκομειακός γιατρός Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης

Στην Πυρκάλ καθυστερούν να πληρώσουν, έχουμε ανασφάλεια. Σε όλο τον Οργανισμό υπάρχει η ίδια κατάσταση. Σχεδιάζουν να προχωρήσουν σε χωροταξική αναδιάρθρωση στα ΕΑΣ, να κάνουν τα 6 εργοστάσια ένα. Αυτό θα σημαίνει συρρίκνωση και προφανώς απολύσεις. Αυτό που λένε για μεταξέρις δεν ισχύουν. Βλέπουμε τι γίνεται στην Ολυμπιακή. Ακόμα οι απολυμένοι δεν έχουν πάρει δουλειά. Επίσης, δεν θα πληρωθούν σε λίγο καιρό. Ακόμα και αν πάρει μετάταξη δεν θα έχεις τα ίδια δικαιώματα με πριν. Τώρα, για παράδειγμα, έχουμε βαρέα και ανθυγιεινά και ένα συγκεκριμένο μισθό. Αν αλλάξεις δουλειά δεν θα υπάρχουν αυτά.

Η βάση θέλει να κάνει πράγματα, αλλά δεν έχουμε ξεπεράσει ακόμα τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Από την πρώτη στιγμή που ξεκίνησαν οι επιθέσεις, εμείς θέλαμε να βγούμε στο δρόμο. Το κάναμε στη συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Αμυνας. Η Πανεργατική Συνάντηση θα δώσει την ευκαιρία να συζητήσουμε με κόσμο από πολλούς χώρους, να βγάλουμε συμπεράσματα και να τα εφαρμόσουμε. Αυτό είναι που μετράει, τι κάνεις. Εγώ έχω ήδη μιλήσει σε δύο τρεις συναδέλφους από το εργοστάσιο για να έρθουνε.

Κατά τη γνώμη μου, θέλουμε μια νέα πανεργατική 24ωρη απεργία και μετά να έχουμε απεργιακή κλιμάκωση. Δεν δεχόμαστε τα επιχειρήματα που λένε οι ηγεσίες σαν τον Παναγόπουλο ότι δεν συμμετέχει ο κόσμος στις απεργίες. Αυτά τα λένε αυτοί για να μην βγουν κινητοποιήσεις, για να περάσουν τα μέτρα τους.

Γιώργος Πατρώνας,

ΠΥΡΚΑΛ Υμηττού